

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **MUDr. D. B.**, bývajúceho v B., proti povinnej Slovenskej republike, zastúpenej **Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie 13, **o vymoženie 10 300 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 3 Er 441/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. júla 2007 sp.zn. 1 CoE 122/2006 a uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 3. júla 2006 č.k. 3 Er 441/2006 – 31 v časti trov exekúcie, takto

r o z h o d o l :

Mimoriadne dovolanie **z a m i e t a .**

Povinnej nepriznáva náhradu trov konania o mimoriadnom dovolaní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 3. júla 2006, č.k 3 Er 441/2006 – 31 zastavil exekučné konania s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 1 a § 57 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a oprávneného zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku vo výške 5 930,-- Sk.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) uznesením z 27. júla 2007 sp.zn. 1 CoE 122/2006 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a povinnej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné,

povinný uhradil záväzok v plnom rozsahu a v určenej lehote za správne považoval aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania v zmysle § 203 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniam odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie za podmienok podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. a § 237 písm. a/ O.s.p. Navrhol rozhodnutia v časti výroku, ktorým súd uložil oprávnenému povinnosti zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 5 930,- Sk do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť exekučnému súdu na ďalšie konanie. Na odôvodnenie opravného prostriedku dovolateľ uviedol, že právomoc exekučného súdu je okrem iného vymedzená existenciou materiálneho predpokladu na vykonanie exekúcie, t.j. existenciou exekučného titulu. Rozsah právnych aktov, ktoré súd podľa nášho právneho poriadku exekučným titulom, upravuje § 41 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. V danej právnej veci podal súdny exekútor na Okresný súd Bratislava I návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým bola Slovenská republika zaviazaná na finančnú náhradu jednotlivcovi z titulu nemajetkovej ujmy. Európsky súd pre ľudské práva je zriadený Dohovorom, konanie pred ním a výkon rozsudku upravuje III. hlava. Dohovor upravuje úplný procesný postup súdu aj účastníkov konania, vrátane opravného prostriedku, záväznosti a vykonávania rozsudkov s tým, že dohľadom nad výkonom rozsudku je poverený Výbor ministrov ako medzinárodný orgán Rady Európy. Slovenská republika ako člen Rady Európy sa v čl. 46 ods. 1 Dohovoru zaviazala vykonať rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v dobrej viere. Tým sa uplatňuje všeobecný princíp medzinárodného práva, že zmluva sa má plniť v dobrej viere (článok 26 Viedenského Dohovoru o zmluvnom práve). Týmto princípom sa riadila Slovenská republika aj v danom prípade a sumu, ktorú bola rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva povinná oprávnenému zaplatiť v plnom rozsahu v lehote stanovenej rozsudkom a vyplývajúcej z čl. 44 ods. 2 Dohovoru, tomuto uhradila (čl. 56 súdneho spisu). Mimoriadny dovolateľ ďalej uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva nie je podľa Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva orgánom Európskej Únie, ani rozhodnutím osvedčeným ako európsky exekučný titul podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 (Ú.V.EÚ L 143, 30. apríla 2004). Z uvedeného, ako aj z ustanovení § 41 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Exekučného poriadku vyplýva, že rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva nie je priamo vykonateľný, neobsahuje doložku vykonateľnosti a nie je exekučným titulom vo vnútroštátnej právnej sfére, keďže mu štát takýto účinok nepriznal. Preto mal exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie

zamietnuť bez nároku na náhradu trov exekúcie, nakoľko súdny exekútor nemal takýto návrh na vykonanie exekúcie prijať, pretože oprávnený nepredložil exekučný titul – vykonateľné rozhodnutie (§ 38 Exekučného poriadku). Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave tým, že rozhodli o povinnosti oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 5 930,-- Sk, rozhodli nad rámec svojej právomoci vyplývajúcej z O.s.p. a Exekučného poriadku.

Oprávnený sa stotožnil s mimoriadnym dovolaním.

Povinná sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), postupujúc podľa predpisov účinných od 15. októbra 2008 (prechodné ustanovenie § 372p ods. 1 O.s.p. k úpravám účinným od 15. októbra 2008 vykonaným zákonom č. 384/2008 Z.z), po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na tento opravný prostriedok (§ 243g O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p., v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je dôvodné.

I v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dovolací súd viazaný rozsahom dovolania, ako aj uplatneným dovolacím dôvodom vrátane jeho obsahového vymedzenia (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.). Obligatórne sa zaoberá len vadami konania uvedenými v § 237 O.s.p. a inými vadami, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V mimoriadnom dovolaní je namietané, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. Toto ustanovenie sa viaže k procesnej vade konania, v ktorom sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

Prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu je daná, ak súd rozhodol vo veci, o ktorej mal inak rozhodnúť iný orgán. Právomoc súdu upravuje § 7 a § 8 O.s.p.

Podľa § 7 ods. 1 O.s.p. súdy v občianskom súdnom konaní prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Takto ohraničený súbor sa týka vzťahov súkromného práva, ktoré sa spravujú princípmi právnej rovnosti a vôľovej autonómie účastníkov.

V zmysle § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína návrh.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania, ktoré má charakter sporového konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom.

Treba uviesť, že mimoriadny dovolateľ nenapadol svojím mimoriadnym opravným prostriedkom výrok súdnych rozhodnutí, ktorými bolo exekučné konanie zastavené, ale výslovne len tú časť výroku, ktorým súd uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie. Preto sa dovolací súd nemohol zaoberať ani mimoriadnym dovolateľom uvedeným právnym názorom o tom, že exekučný súd mal návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť bez nároku na náhradu trov exekúcie, keď súdny exekútor nemal takýto návrh na vykonanie exekúcie prijať, pretože oprávnený nepredložil exekučný titul. Z uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním nebol napadnutý výrok o zastavení exekučného konania, a preto tento nemôže byť predmetom preskúmvacej činnosti dovolacieho súdu.

Pokiaľ k zastaveniu exekúcie došlo rozhodnutím súdu z niektorého z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 Exekučného poriadku, ako tomu bolo v predmetnej veci, rozhodne súd aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (§ 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Rozhodnutie súdu musí teda v týchto prípadoch obsahovať aj výrok o náhrade trov exekúcie.

Nikomú inému ako súdu v takomto prípade takáto právomoc neprináleží, a ak mimoriadny dovolateľ v tomto smere namietal nedostatok právomoci súdu, jeho právny názor nie je správny.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky nie je opodstatnené a preto ho zamietol (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 1 O.s.p.).

Povinnej, ktorá mala v konaní o mimoriadnom dovolaní úspech, nepriznal dovolací súd náhradu trov tohto konania, lebo v konaní o mimoriadnom dovolaní nepodala návrh na náhradu trov tohto konania. (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 5. augusta 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková